Laboratorul 1: Introducere în Haskell

Pentru început, vă veți familiariza cu mediul de programare GHC (Glasgow Haskell Compiler). Acesta include doua componente: GHCi (care este un interpretor) și GHC (care este un compilator).

Descărcare și instalare

Pentru instalare puteți citi mini-tutorialul de la acest https://docs.google.com/document/d/1lMvx4dRw1r XQ1KiW80poZJwG6F0v6FQU/edit[LINK]

De asemenea, este recomandată folosirea unui stil standard de formatare a fișierelor sursă, spre exemplu https://github.com/tibbe/haskell-style-guide/blob/master/haskell-style.md.

GHCi

1. Deschideți un terminal si introduceți comanda ghci (în Windows este posibil să aveți instalat WinGHCi). După câteva informații despre versiunea instalată va apare

Prelude>

Prelude este librăria standard: http://hackage.haskell.org/package/base-4.12.0.0/docs/Prelude.html

În interpretor puteți:

- să introduceți expresii, care vor fi evaluate atunci cand este posibil:

```
Prelude> 2+3
5
Prelude> False || True
True
Prelude> x
<interactive>:10:1: error: Variable not in scope: x
Prelude> x=3
Prelude> x
3
Prelude> y=x+1
Prelude> y
4
Prelude> head [1,2,3]
1
Prelude> head "abcd"
'a'
Prelude> tail "abcd"
'bcd'
```

Funcțiile head și tail aparțin modulului standard Prelude.

• să introduceți comenzi, orice comandă fiind precedată de ":"

```
:? - este comanda help
:q - este comanda quit
:cd - este comanda change directory
:t - este comanda type

Prelude> :t True
True :: Bool
```

Citiți mai mult despre GHCi:

 $https://downloads.haskell.org/\sim ghc/latest/docs/html/users_guide/ghci.html$

Fișiere sursă

2. Fișierele sursă sunt fișiere cu extensia .hs, pe care le puteți edita cu un editor la alegerea voastră. Deschideti fișierul lab1.hs care contine următorul cod:

Fără încărca fișierul, încercați să calculați double myInt:

```
Prelude > double myInt
```

Observați mesajele de eroare. Acum încărcați fișierul folosind comanda *load* (:l) și încercați din nou să calculați double myInt:

Modificați fișierul adăugînd o funcție triple. Dacă fișierul este deja încărcat, puteți să îl reîncărcați folosind comanda *reload* (:r).

Puteți reveni în Prelude folosind :m -

Ați observat că în mesajele primite a apărut noțiunea de *modul*. Practic, fișierul lab1.hs conține un modul care se numește Main, definit automat.

Elemente de limbaj

3. Există numeroase librării foarte utile. Cum putem să le identificăm? O sursă de informații foarte bună este **Hoogle** https://hoogle.haskell.org/

Căutați funcția head folosită anterior. Observăm că se găsește atât în librăria {Prelude}, cât și în librăria Data.List.

Să presupunem că vrem să generăm toate permutările unei liste. Căutați funcția permutation (sau ceva asemanător) și observăm că în librăria Data.List se găsește o funcție permutations. Faceți click pe numele funcției (sau al librăriei) pentru a putea citi detalii despre această funcție. Pentru a o folosi în interpretor va trebui sa încărcați librăria Data.List folosind comanda import

```
Prelude> :t permutations
<interactive>:1:1: error: Variable not in scope: permutations
Prelude> import Data.List
Prelude Data.List> :t permutations
permutations :: [a] -> [[a]]
Prelude Data.List> permutations [1,2,3]
[[1,2,3],[2,1,3],[3,2,1],[2,3,1],[3,1,2],[1,3,2]]
Prelude Data.List> permutations "abc"
["abc","bac","cba","bca","cab","acb"]
```

Atenție! funcția permutations întoarce o listă de liste.

Eliminati librăria folosind

```
Prelude> :m - Data.List
```

Librăriile se includ în fisiere sursă folosind comanda import. Descideti fisierul lab1.hs si adugati la început

```
import Data.List
```

Încărcați fișierul în interpretor și evaluați

```
*Main> permutations [1..myInt]
```

Ce se întâmplă? [1..myInt] este lista [1,2,3,..., myInt] care are o dimensiune foarte mare. Observăm că putem folosi valori numerice foarte mari. Evaluarea expresiei o oprim cu Ctrl+C.

În librăria Data. List căutați funcția subsequences, înțelegeți ce face și folosiți-o pe câteva exemple.

Indentare

4. În Haskell se recomandă scrierea codului folosind *indentarea*. În anumite situații, nerespectarea regulilor de indentare poate provoca erori la încărcarea programului.

În fișierul lab1.hs deplasați cu câteva spații definiția funcției double:

```
double :: Integer -> Integer
double x = x+x
```

Reîncărcați programul. Ce observați?

Atentie! În unele editoare se recomandă înlocuirea tab-urilor cu spatii.

Să definim funcția maxim

```
maxim :: Integer -> Integer -> Integer
maxim x y = if (x > y) then x else y
```

Varianta cu indentare este:

```
maxim :: Integer -> Integer -> Integer
maxim x y =
    if (x > y)
        then x
    else y
```

Dorim acum să scriem o funcție care calculează maximul a trei numere. Evident, o varianta este

```
maxim3 x y z = maxim x (maxim y z)
```

Scrieți funcția maxim3 fără a folosi maxim, utilizând direct if și scrierea indentată.

Putem scrie funcția maxim3 folosind expresia let...in astfel

```
maxim3 x y z = let u = (maxim x y) in (maxim u z)
```

Atenție! expresia let...in creaza scop local.

Varianta cu indentare este

```
maxim3 x y z =
   let
      u = maxim x y
   in
      maxim u z
```

Scrieți o funcție maxim4 folosind varianta cu let..in și indentare.

Scrieți o funcție care testează funcția maxim4 prin care să verificați ca rezultatul este în relația >= cu fiecare din cele patru argumente (operatorii logici în Haskell sunt ||, &&, not).

Citiți mai multe despre indentare https://en.wikibooks.org/wiki/Haskell/Indentation

Tipuri de date

- 5. Din exemplele de până acum ați putut observa că în Haskell:
- a) există tipuri predefinite: Integer, Bool, Char
- b) se pot construi tipuri noi folosind []

```
*Main> :t [1..myInt]
[1..myInt] :: [Integer]
Prelude> :t "abc"
"abc" :: [Char]
```

Evident, [a] este tipul listă de date de tip a. Tipul String este un sinonim pentru [Char].

c) Ați întâlnit tipul Bool și valorile True și False. În Haskell tipul Bool este definit astfel

```
data Bool = False | True
```

În această definiție, Bool este un constructor de tip, iar True si False sunt constructori de date.

d) Sistemul tipurilor în Haskell este mult mai complex. Fără a încărca fișierul lab1.hs, definiți direct in GHCi funcția maxim:

```
Prelude > maxim x y = if (x > y) then x else y
```

Cu ajutorul comenzii :t aflați tipul acestei funcții. Ce observați?

```
Prelude> :t maxim
maxim :: Ord p => p -> p -> p
```

Răspunsul primit trebuie interpretat astfel: p reprezintă un tip arbitar înzestrat cu o relație de ordine, funcția maxim are două argumente de tip p și întoarce un rezultat de tip p.

Astfel, tipul unei operații poate fi definit de noi sau dedus automat. Vom discuta mai multe în cursurile și laboratoarele următoare.

Exerciții

- 6. Să se scrie următoarele funcții:
 - a) functie cu 2 parametri care calculeaza suma pătratelor celor două numere;
 - b) funcție cu un parametru ce întoarce mesajul "par" dacă parametrul este par și "impar" altfel;
 - c) funcție care calculează factorialul unui număr;
 - d) funcție care verifică dacă un primul parametru este mai mare decât dublul celui de-al doilea parametru.

Material suplimentar

• Citiți capitolul Starting Out din M. Lipovaca, Learn You a Haskell for Great Good! http://learnyouah askell.com/starting-out

Laboratorul 2: Funcții

Exerciții

- 1. Să se scrie o funcție poly2 care are patru argumente de tip Double, a,b,c,x și calculează a*x^2+b*x+c. Scrieti si signatura funcției (poly :: ceva).
- 2. Să se scrie o funcție eeny care întoarce "eeny" pentru input par și "meeny" pentru input impar. Hint: puteti folosi funcția even (puteți căuta pe https://hoogle.haskell.org/).

```
eeny :: Integer -> String
eeny = undefined
```

3. Să se scrie o funcție fizzbuzz care întoarce "Fizz" pentru numerele divizibile cu 3, "Buzz" pentru numerele divizibile cu 5 și "FizzBuzz" pentru numerele divizibile cu ambele. Pentru orice alt număr se întoarce șirul vid. Pentru a calcula modulo a două numere puteți folosi funcția mod. Să se scrie această funcție în 2 moduri: folosind if și folosind gărzi (condiții).

```
fizzbuzz :: Integer -> String
fizzbuzz = undefined
```

Recursivitate

Una dintre diferențele dintre programarea declarativă și cea imperativă este modalitatea de abordare a problemei iterării: în timp ce in programarea imperativă acesta este rezolvată prin bucle (while, for, ...), în programarea declarativă rezolvarea iterării se face prin conceptul de recursie.

Un avantaj al recursiei față de bucle este acela că usurează sarcina de scriere și verificare a corectitudinii programelor prin raționamente de tip inductiv: construiește rezultatul pe baza rezultatelor unor subprobleme mai simple (aceeași problemă, dar pe o dimensiune mai mică a datelor).

Un foarte simplu exemplu de recursie este acela al calculării unui element de index dat din secvența numerelor Fibonacci, definită recursiv de:

$$F_n = \left\{ \begin{array}{ll} n & \text{dacă } n \in \{0,1\} \\ F_{n-1} + F_{n-2} & \text{dacă } n > 1 \end{array} \right.$$

Putem transcrie această definiție direct in Haskell:

```
fibonacciEcuational n = fibonacciEcuational (n - 1) + fibonacciEcuational (n - 2)
```

4. Numerele tribonacci sunt definite de ecuattia

$$T_n = \begin{cases} 1 & \text{dacă } n = 1 \\ 1 & \text{dacă } n = 2 \\ 2 & \text{dacă } n = 3 \\ T_{n-1} + T_{n-2} + T_{n-3} \text{ dacă } n > 3 \end{cases}$$

Să se implementeze functia tribonacci atât cu cazuri cât și ecuațional.

```
tribonacci :: Integer -> Integer
tribonacci = undefined
```

5. Să se scrie o funcție care calculează coeficienții binomiali, folosind recursivitate. Aceștia sunt determinați folosind urmatoarele ecuatii.

```
B(n,k) = B(n-1,k) + B(n-1,k-1)
B(n,0) = 1
B(0,k) = 0
binomial :: Integer -> Integer -> Integer
binomial = undefined
```

Liste

Funcții utile: head, tail, take, drop, length

- 6. Să se implementeze următoarele funcții folosind liste:
- a) verifL verifică dacă lungimea unei liste date ca parametru este pară

```
verifL :: [Int] -> Bool
verifL = undefined
```

b) takefinal - pentru o listă dată ca parametru și un număr n, întoarce lista cu ultimele n elemente. Dacă lista are mai putin de n elemente, se intoarce lista nemodificată.

```
takefinal :: [Int] -> Int -> [Int]
takefinal = undefined
```

Cum trebuie să modificăm prototipul funcției pentru a putea fi folosită și pentru șiruri de caractere?

c) remove - pentru o listă și un număr n se întoarce lista din care se șterge elementul de pe poziția n. (Hint: puteți folosi funcțiile take și drop). Scriți si prototipul functiei.

Recursivitate pe Liste

Listele sunt definite inductiv: - vida [] - construită prin adăugarea unui element head unei liste existente tail (head:tail)

Recursivitatea pe liste se bazeaza pe definiția inductivă a lor.

Exemplu: Dată fiind o listă de numere întregi, să se scrie o funcție 'semiPareRec care elimină numerele impare și le injumătățește pe cele pare. De exemplu:

```
-- semiPareRec [0,2,1,7,8,56,17,18] == [0,1,4,28,9]
```

- 7. Exerciții: să se scrie urmatoarele funcții folosind recursivitate:
- a) myreplicate pentru un întreg n si o valoare v întoarce lista de lungime n ce are doar elemente egale cu v. Să se scrie și prototipul functiei.
- b) sum Imp - pentru o listă de numere întregi, calculează suma valorilor impare. Să se scrie și prototipul functiei.
- c) totalLen pentru o listă de șiruri de caractere, calculează suma lungimilor șirurilor care încep cu caracterul 'A'.

```
totalLen :: [String] -> Int
totalLen = undefined
```

Laboratorul 3: Liste

Recursivitate pe liste

1) Să se scrie o funcție nrVocale care pentru o listă de șiruri de caractere, calculează numărul total de vocale ce apar în cuvintele palindrom. Pentru a verifica dacă un șir e palindrom, puteți folosi funcția reverse, iar pentru a căuta un element într-o listă puteți folosi funcția elem. Puteți defini oricâte funcții auxiliare.

```
nrVocale :: [String] -> Int
nrVocale = undefined
-- nrVocale ["sos", "civic", "palton", "desen", "aerisirea"] = 9
```

2) Să se scrie o funcție care primește ca parametru un număr și o listă de întregi, și adaugă elementul dat după fiecare element par din listă. Să se scrie și prototipul funcției.

```
-- f 3 [1,2,3,4,5,6] = [1,2,3,3,4,3,5,6,3]
```

Liste definite prin comprehensiune sau selecție

Haskell permite definirea unei liste prin selectarea și transformarea elementelor din alte liste sursă, folosind o sintaxă asemănătoare definirii mulțimilor matematice:

```
[expresie | selectori, legari, filtrari]
unde:
```

selectori una sau mai multe construcții de forma pattern <- elista (separate prin virgulă) unde elista este o expresie reprezentând o listă iar pattern este un șablon pentru elementele listei elista

legari zero sau mai multe expresii (separate prin virgulă) de forma let pattern = expresie folosind la legarea corespunzătoare a variabilelor din pattern cu valoarea expresie.

filtrari zero sau mai multe expresii de tip Bool (separate prin virgulă) folosite la eliminarea instantelor selectate pentru care condiția e falsă

expresie expresie descriind elementele listei rezultat

Exemplu Iată cum arată o posibilă implementare a funcției semi Pare folosind descrieri de liste:

```
semiPareComp :: [Int] -> [Int]
semiPareComp l = [ x `div` 2 | x <- 1, even x ]</pre>
```

Exercitii

3) Să se scrie o funcție care are ca parametru un număr întreg și determină lista de divizori ai acestui număr. Să se scrie și prototipul funcției.

```
-- divizori 4 = [1,2,4]
```

4) Să se scrie o funcție care are ca parametru o listă de numere întregi și calculează lista listelor de divizori.

```
listadiv :: [Int] -> [[Int]]
listadiv = undefined
-- listadiv [1,4,6,8] = [[1],[1,2,4],[1,2,3,6],[1,2,4,8]]
```

5) Scrieți o funcție care date fiind limita inferioară și cea superioară (întregi) a unui interval închis și o listă de numere întregi, calculează lista numerelor din listă care aparțin intervalului. De exemplu:

```
-- inInterval 5 10 [1..15] == [5,6,7,8,9,10]
-- inInterval 5 10 [1,3,5,2,8,-1] = [5,8]
```

- a) Folosiți doar recursie. Denumiți funcția inIntervalRec
- b) Folositi descrieri de liste. Denumiți funcția in Interval Comp
- 6) Scrieți o funcție care numără câte numere strict pozitive sunt într-o listă dată ca argument.

De exemplu:

```
-- pozitive [0,1,-3,-2,8,-1,6] == 3
```

- a) Folositi doar recursie. Denumiti functia pozitiveRec
- b) Folositi descrieri de liste. Denumiti functia pozitiveComp.
 - Nu puteți folosi recursie, dar veți avea nevoie de o funcție de agregare. (Consultați modulul Data.List). De ce nu e posibil să scriem pozitiveComp doar folosind descrieri de liste?
- 7) Scrieți o funcție care dată fiind o listă de numere calculează lista pozițiilor elementelor impare din lista originală. De exemplu:

```
-- pozitiiImpare [0, 1, -3, -2, 8, -1, 6, 1] == [1, 2, 5, 7]
```

- a) Folosiți doar recursie. Denumiți funcția pozitiiImpareRec.
 - Indicație: folosiți o funcție ajutătoare, cu un argument în plus reprezentând poziția curentă din listă.
- b) Folositi descrieri de liste. Denumiți funcția pozitiiImpareComp.

- Indicație: folosiți funcția zip pentru a asocia poziții elementelor listei (puteți căuta exemplu în curs).
- 8) Scrieți o funcție care calculează produsul tuturor cifrelor care apar în șirul de caractere dat ca intrare. Dacă nu sunt cifre în șir, răspunsul funcției trebuie să fie 1 . De exemplu:

```
-- multDigits "The time is 4:25" == 40
-- multDigits "No digits here!" == 1
```

- a) Folosiți doar recursie. Denumiți funcția multDigitsRec
- b) Folosiți descrieri de liste. Denumiți funcția multDigitsComp
 - Indicație: Veți avea nevoie de funcția isDigit care verifică dacă un caracter e cifră și funcția digitToInt care transformă un caracter in cifră. Cele 2 funcții se află în pachetul Data. Char.

Laboratorul 4: Exerciții liste, map, filter

Liste

Reamintiți-vă definirea listelor prin selecție din **Laboratorul 3**. Încercați să găsiți valoarea expresiilor de mai jos și verificați răspunsul găsit de voi în interpretor:

Deși în aceste exerciții vom lucra cu date de tip Int, rezolvați exercițiile de mai jos astfel încât rezultatul să fie corect pentru valori pozitive. Definițiile pot fi adapatate ușor pentru valori oarecare folosind funcția abs.

1. Folosind numai metoda prin selecție definiți o funcție

```
factori :: Int -> [Int]
factori = undefined
```

atfel încât factori n întoarce lista divizorilor pozitivi ai lui n.

2. Folosind funcția factori, definiți predicatul prim n care întoarce True dacă și numai dacă n este număr prim.

```
prim :: Int -> Bool
prim = undefined
```

3. Folosind numai metoda prin selecție și funcțiile definite anterior, definiți functia

```
numerePrime :: Int -> [Int]
numerePrime = undefined
```

astfel încât numerePrime n întoarce lista numerelor prime din intervalul [2..n].

Funcția zip

Testati si sesizati diferenta:

```
Prelude> [(x,y) | x <- [1..5], y <- [1..3]]
Prelude> zip [1..5] [1..3]
```

4. Definiți funcția myzip3 care se comportă asemenea lui zip dar are trei argumente:

```
myzip3 [1,2,3] [1,2] [1,2,3,4] == [(1,1,1),(2,2,2)]
```

Secțiuni

Reamintiți-vă noțiunea de **secțiune** definită la curs: o **secțiune** este aplicarea parțială a unui operator, adică se obține dintr-un operator prin fixarea unui argument. De exemplu

(*3) este o funcție cu un singur argument, rezultatul fiind argumentul înmulțit cu 3,

(10-) este o funcție cu un singur argument, rezultatul fiind diferența dintre 10 și argument.

Lambda expresii

În Haskell, funcțiile sunt *valori*. Putem să trimitem funcții ca argumente și sa le întoarcem ca rezultat.

Să presupunem că vrem să definim o funcție aplica2 care primește ca argument o funcție f de tip a -> a și o valoare x de tip a, rezultatul fiind f (f x). Tipul funcției aplica2 este

```
aplica2 :: (a -> a) -> a -> a
```

Se pot da mai multe definitii:

```
aplica2 f x = f (f x)

aplica2 f = f . f

aplica2 = f x -> f (f x)

aplica2 f = f x -> f (f x)
```

MAP

Funcția map are ca argumente o funcție de tip a -> b și o listă de elemente de tip a, rezultatul fiind lista elementelor de tip b obținute prin aplicarea funcției date pe fiecare element de tip a:

```
map :: (a -> b) -> [a] -> [b]
map f xs =[f x | x <- xs]
```

Exemple:

```
Prelude> map (* 3) [1,3,4]
[3,9,12]
Prelude> map ($ 3) [ ( 4 +) , (10 * ) , ( ^ 2) , sqrt ]
[7.0,30.0,9.0,1.7320508075688772]
```

Încercați să găsiți valoarea expresiilor de mai jos și verificați răspunsul găsit de voi în interpretor:

```
map (x -> 2 * x) [1..10]
map (1 \text{`elem`}) [[2,3], [1,2]]
map (\text{`elem`} [2,3]) [1,3,4,5]
```

FILTER

Funcția filter are ca argument o proprietate si o listă de elemente, rezultatul fiind lista elementelor care verifică acea proprietate:

```
filter :: (a -> Bool) -> [a] -> [a]
filter p xs = [x | x <- xs, p x]

Prelude> filter (>2) [3,1,4,2,5]
[3,4,5]
Prelude> filter odd [3,1,4,2,5]
[3,1,5]
```

Exercitii

Rezolvați următoarele exerciții folosind map și fillter (fara recursivitate sau selectie). Pentru fiecare functie scrieti si prototipul acesteia.

5. Scrieți o funcție generică firstEl care are ca argument o listă de perechi de tip (a,b) și întoarce lista primelor elementelor din fiecare pereche:

```
firstEl [('a',3),('b',2), ('c',1)]
"abc"
```

6. Scrieți funcția sumList care are ca argument o listă de liste de valori Int și întoarce lista sumelor elementelor din fiecare listă (suma elementelor unei liste de întregi se calculează cu funcția sum):

```
sumList [[1,3], [2,4,5], [], [1,3,5,6]] [4,11,0,15]
```

7. Scrieți o funcție prel2 care are ca argument o listă de Int și întoarce o listă în care elementele pare sunt înjumătătite, iar cele impare sunt dublate:

```
*Main> prel2 [2,4,5,6] [1,2,10,3]
```

- 8. Scrieți o funcție care primește ca argument un caracter și o listă de șiruri, rezultatul fiind lista șirurilor care conțin caracterul respectiv (folosiți functia elem).
- 9. Scrieți o funcție care primește ca argument o listă de întregi și întoarce lista pătratelor numerelor impare.
- 10. Scrieți o funcție care primește ca argument o listă de întregi și întoarce lista pătratelor numerelor din poziții impare. Pentru a avea acces la poziția elementelor folosiți zip.
- 11. Scrieți o funcție care primește ca argument o listă de șiruri de caractere si întoarce lista obtinută prin eliminarea consoanelor din fiecare sir.

```
numaiVocale ["laboratorul", "PrgrAmare", "DEclarativa"]
["aoaou","Aae","Eaaia"]
```

12. Definiți recursiv funcțiile mymap și myfilter cu aceeași funcționalitate ca și funcțiile predefinite.

Laboratorul 5: Exerciții Fold

FOLD

Funcțiile foldr și foldl sunt folosite pentru agregarea unei colecții. Definițiile intuitive pentru foldr si foldl sunt:

```
foldr op unit [a1, a2, a3, ..., an] =
      a1 `op` (a2 `op` (a3 `op` .. `op` (an `op` unit)))
foldr :: (a -> b -> b) -> b -> [a] -> b
foldr op i [] = i
foldr op i (x:xs) = x `op` (foldr op i xs)
foldl op unit [a1, a2, a3, ..., an] =
      ((((unit `op` a1) `op` a2) `op` a3) `op` ..) `op` an
fold1 :: (b -> a -> b) -> b -> [a] -> b
foldl op i [] = i
foldl op i (x:xs) = foldl op (i `op` x) xs
ghci > foldr (+) 0 [1..5]
ghci > foldr (*) 1 [2,3,4]
24
ghci> foldr (++) [] ["abc", "def", "ghi"]
"abcdefghi"
ghci> foldl (++) "first" ["abc","def","ghi"]
"firstabcdefghi"
ghci> foldr (++) "last" ["abc", "def", "ghi"]
"abcdefghilast"
```

Exercitii

Rezolvați următoarele exerciții folosind map, filter și fold (fara recursivitate sau selectie). Pentru fiecare functie scrieti si prototipul acesteia.

- 1. Calculați suma pătratelor elementelor impare dintr-o listă dată ca parametru.
- 2. Scrieți o funcție care verifică faptul că toate elementele dintr-o listă sunt True, folosind foldr.
- 3. Scrieți o funcție care verifică dacă toate elementele dintr-o listă de numere întregi satisfac o proprietate dată ca parametru.

```
allVerifies :: (Int -> Bool) -> [Int] -> Bool
allVerifies = undefined
```

4. Scrieți o funcție care verifică dacă există elemente într-o listă de numere întregi care satisfac o proprietate dată ca parametru.

```
anyVerifies :: (Int -> Bool) -> [Int] -> Bool
anyVerifies = undefined
```

- 5. Redefiniți funcțiile map și filter folosind foldr. Le puteți numi mapFoldr și filterFoldr.
- 6. Folosind funcția foldl, definiți funcția listToInt care transformă o lista de cifre (un număr foarte mare stocat sub formă de listă) în numărul intreg asociat. Se presupune ca lista de intrare este dată corect.

```
listToInt :: [Integer] -> Integer
listToInt = undefined
-- listToInt [2,3,4,5] = 2345
7.
```

(a) Scrieti o functie care elimină un caracter din sir de caractere.

```
rmChar :: Char -> String -> String
rmChar = undefined
```

(b) Scrieți o funcție recursivă care elimină toate caracterele din al doilea argument care se găsesc în primul argument, folosind rmChar.

```
rmCharsRec :: String -> String -> String
rmCharsRec = undefined
-- rmCharsRec ['a'..'l'] "fotbal" == "ot"
```

(c) Scrieți o funcție echivalentă cu cea de la (b) care folosește rmChar si foldr în locul recursiei.

```
rmCharsFold :: String -> String -> String
rmCharsFold = undefined
```

Laboratorul 6: Tipuri de date

Exercitiul 1

Vom începe prin a scrie câteva funcții definite folosind tipul de date Fruct:

O expresie de tipul Fruct este fie un Mar String Bool sau o Portocala String Int. Vom folosi un String pentru a indica soiul de mere sau portocale, un Bool pentru a indica dacă mărul are viermi și un Int pentru a exprima numărul de felii dintr-o portocală. De exemplu:

a) Scrieti o functie

```
ePortocalaDeSicilia :: Fruct -> Bool
ePortocalaDeSicilia = undefined
```

care indică dacă un fruct este o portocală de Sicilia sau nu. Soiurile de portocale din Sicilia sunt Tarocco, Moro și Sanguinello. De exemplu,

```
test_ePortocalaDeSicilia1 =
    ePortocalaDeSicilia (Portocala "Moro" 12) == True
test_ePortocalaDeSicilia2 =
    ePortocalaDeSicilia (Mar "Ionatan" True) == False
```

b) Scrieti o functie

```
nrFeliiSicilia :: [Fruct] -> Int
nrFeliiSicilia = undefined

test nrFeliiSicilia = nrFeliiSicilia listaFructe == 52
```

care calculează numărul total de felii ale portocalelor de Sicilia dintr-o listă de fructe.

c) Scrieti o funcție

```
nrMereViermi :: [Fruct] -> Int
nrMereViermi = undefined
test_nrMereViermi = nrMereViermi listaFructe == 2
```

care calcuelază numărul de mere care au viermi dintr-o lista de fructe.

Exercitiul 2

```
type NumeA = String
type Rasa = String
data Animal = Pisica NumeA | Caine NumeA Rasa
    deriving Show
```

a) Scrieti o funcție

```
vorbeste :: Animal -> String
vorbeste = undefined
```

care întoarce "Meow!" pentru pisică și "Woof!" pentru câine.

b) Vă reamintiti tipul de date predefinit Maybe

```
data Maybe a = Nothing | Just a
scrieți o funcție

rasa :: Animal -> Maybe String
rasa = undefined
```

care întoarce rasa unui câine dat ca parametru sau Nothing dacă parametrul este o pisică.

Exercitiul 3

Se dau urmatoarele tipuri de date ce reprezintă matrici cu linii de lungimi diferite:

```
data Linie = L [Int]
    deriving Show
data Matrice = M [Linie]
    deriving Show
```

a) Scrieti o functie care verifica daca suma elementelor de pe fiecare linie este egala cu o valoare n. Rezolvati cerinta folosind foldr.

```
verifica :: Matrice -> Int -> Bool
verifica = undefined

test_veri1 = verifica (M[L[1,2,3], L[4,5], L[2,3,6,8], L[8,5,3]]) 10 == False

test_verif2 = verifica (M[L[2,20,3], L[4,21], L[2,3,6,8,6], L[8,5,3,9]]) 25 == True
```

b) Scrieti o functie doarPozN care are ca parametru un element de tip Matrice si un numar intreg n, si care verifica daca toate liniile de lungime n din matrice au numai elemente strict pozitive.

```
doarPozN :: Matrice -> Int -> Bool
doarPozN = undefined

testPoz1 = doarPozN (M [L[1,2,3], L[4,5], L[2,3,6,8], L[8,5,3]]) 3 == True

testPoz2 = doarPozN (M [L[1,2,-3], L[4,5], L[2,3,6,8], L[8,5,3]]) 3 == False
```

c) Definiți predicatul corect care verifică dacă toate liniile dintr-o matrice au aceeasi lungime.

```
corect :: Matrice -> Bool
corect = undefined

testcorect1 = corect (M[L[1,2,3], L[4,5], L[2,3,6,8], L[8,5,3]]) == False
testcorect2 = corect (M[L[1,2,3], L[4,5,8], L[3,6,8], L[8,5,3]]) == True
```

Laboratorul 7: ADT si Clase de tipuri

1. Expresii și Arbori

Se dau următoarele tipuri de date reprezentând expresii și arbori de expresii:

- 1.1. Să se instanțieze clasa Show pentru tipul de date Expr, astfel încât să se afiseze mai simplu expresiile.
- 1.2. Să se scrie o funcție evalExp :: Expr -> Int care evaluează o expresie determinând valoarea acesteia.

```
evalExp :: Expr -> Int
evalExp = undefined

Exemplu:

exp1 = ((Const 2 :*: Const 3) :+: (Const 0 :*: Const 5))
exp2 = (Const 2 :*: (Const 3 :+: Const 4))
exp3 = (Const 4 :+: (Const 3 :*: Const 3))
exp4 = (((Const 1 :*: Const 2) :*: (Const 3 :+: Const 1)) :*: Const 2)
test11 = evalExp exp1 == 6
test12 = evalExp exp2 == 14
test13 = evalExp exp3 == 13
test14 = evalExp exp4 == 16
```

1.3. Să se scrie o funcție evalArb :: Tree -> Int care evaluează o expresie modelată sub formă de arbore, determinând valoarea acesteia.

```
evalArb :: Tree -> Int
evalArb = undefined
```

```
arb1 = Node Add (Node Mult (Lf 2) (Lf 3)) (Node Mult (Lf 0)(Lf 5))
arb2 = Node Mult (Lf 2) (Node Add (Lf 3)(Lf 4))
arb3 = Node Add (Lf 4) (Node Mult (Lf 3)(Lf 3))
arb4 = Node Mult (Node Mult (Node Mult (Lf 1) (Lf 2)) (Node Add (Lf 3)(Lf 1))) (Lf 2)

test21 = evalArb arb1 == 6
test22 = evalArb arb2 == 14
test23 = evalArb arb3 == 13
test24 = evalArb arb4 == 16
```

1.4. Să se scrie o funcție expToArb :: Expr -> Tree care transformă o expresie în arborele corespunzător.

```
expToArb :: Expr -> Tree
expToArb = undefined
```

2. Clasa Collection

In acest exercitiu vom exersa manipularea listelor si tipurilor de date prin implementarea catorva colectii de tip tabela asociativa cheie-valoare.

Aceste colectii vor trebui sa aiba urmatoarele facilitati

- · crearea unei colectii vide
- · crearea unei colectii cu un element
- adaugarea/actualizarea unui element intr-o colectie
- cautarea unui element intr-o colectie
- stergerea (marcarea ca sters a) unui element dintr-o colectie
- obtinerea listei cheilor
- obtinerea listei valorilor
- obtinerea listei elementelor

- 2.1. Adaugati definitii implicite (in functie de functiile celelalte) pentru
 - a. keys

```
b. valuesc. fromList
```

2.2. Fie tipul listelor de perechi de forma cheie-valoare:

```
newtype PairList k v
= PairList { getPairList :: [(k, v)] }
```

Faceti PairList instanta a clasei Collection.

2.3. Fie tipul arborilor binari de cautare (ne-echilibrati):

Observati ca tipul valorilor este Maybe value. Acest lucru se face pentru a reduce timpul operatiei de stergere prin simpla marcare a unui nod ca fiind sters. Un nod sters va avea valoarea Nothing.

Faceti SearchTree instanta a clasei Collection.

Laboratorul 8: ADT. Clase de Tipuri

Exercitiul 1

Se dau următoarele tipuri de date ce reprezinta puncte cu numar variabil de coordonate intregi:

```
data Punct = Pt [Int]
```

Arbori cu informația în frunze și clasă de tipuri ToFromArb

a) Să se scrie o instanță a clasei Show pentru tipul de date Punct, astfel încât lista coordonatelor sa fie afisată sub forma de tuplu.

```
-- Pt [1,2,3]
-- (1, 2, 3)
-- Pt []
-- ()
```

b) Să se scrie o instanță a clasei ToFromArb pentru tipul de date Punct astfel incat lista coordonatelor punctului sa coincidă cu frontiera arborelui.

```
-- toArb (Pt [1,2,3])

-- N (F 1) (N (F 2) (N (F 3) Vid))

-- fromArb $ N (F 1) (N (F 2) (N (F 3) Vid)) :: Punct

-- (1,2,3)
```

Exercitiul 2

Se dă următorul tip de date reprezentând figuri geometrice.

```
data Geo a = Square a | Rectangle a a | Circle a
    deriving Show
```

Si clasa GeoOps în care se definesc operațiile perimeter și area.

```
class GeoOps g where
  perimeter :: (Floating a) => g a -> a
  area :: (Floating a) => g a -> a
```

- a) Să se instanțieze clasa GeoOps pentru tipul de date Geo. Pentru valoarea pi există funcția cu același nume (pi).
- -- ghci> pi -- 3.141592653589793
 - b) Să se instanțieze clasa Eq pentru tipul de date Geo, astfel încât două figuri geometrice să fie egale dacă au perimetrul egal.

Laboratorul 9: Logică propozițională - exerciții facultative

În acest laborator vom implementa funcții pentru a lucra cu logică propozițională în Haskell. Fie dată următoarea definitie:

```
type Nume = String
data Prop
    = Var Nume
    | F
    | T
    | Not Prop
    | Prop : |: Prop
    | Prop : &: Prop
    deriving Eq
infixr 2 : |:
infixr 3 : &:
```

Tipul Prop este o reprezentare a formulelor propoziționale. Variabilele propoziționale, precum p și q pot fi reprezentate va Var "p" și Var "q". În plus, constantele booleene F și T reprezintă false și true, operatorul unar Not reprezintă negația (\neg ; a nu se confunda cu funcția not :: Bool -> Bool) și operatorii (infix) binari :|: și :&:reprezintă disjuncția (\lor) și conjuncția (\land).

Exercițiul 1

Scrieți următoarele formule ca expresii de tip Prop, denumindu-le p1, p2, p3.

```
1. (P \lor Q) \land (P \land Q)

p1 :: Prop

p1 = (Var "P" :|: Var "Q") :&: (Var "P" :&: Var "Q")

2. (P \lor Q) \land (\neg P \land \neg Q)

p2 :: Prop

p2 = undefined

3. (P \land (Q \lor R)) \land ((\neg P \lor \neg Q) \land (\neg P \lor \neg R))

p3 :: Prop

p3 = undefined
```

Exercitiul 2

Faceți tipul Prop instanță a clasei de tipuri Show, înlocuind conectivele Not, :|: și :&: cu ~, | și & și folosind direct numele variabilelor în loc de construcția Var nume.

```
instance Show Prop where
   show = undefined

test_ShowProp :: Bool
test_ShowProp =
   show (Not (Var "P") :&: Var "Q") == "((~P)&Q)"
```

Evaluarea expresiilor logice

Pentru a putea evalua o expresie logică vom considera un mediu de evaluare care asociază valori Bool variabilelor propozitionale:

```
type Env = [(Nume, Bool)]
```

Tipul Env este o listă de atribuiri de valori de adevăr pentru (numele) variabilelor propoziționale.

Pentru a obține valoarea asociată unui Nume în Env, putem folosi funcția predefinită lookup :: Eq a => a -> [(a,b)] -> Maybe b.

Deși nu foarte elegant, pentru a simplifica exercițiile de mai jos, vom definit o variantă a funcției lookup care generează o eroare dacă valoarea nu este găsită.

```
impureLookup :: Eq a => a -> [(a,b)] -> b
impureLookup a = fromJust . lookup a
```

O soluție mai elegantă ar fi să reprezentăm toate funcțiile ca fiind parțiale (rezultat de tip Maybe) și sa controlam propagarea erorilor.

Exercitiul 3

Definiți o funcție eval care dat fiind o expresie logică și un mediu de evaluare, calculează valoarea de adevăr a expresiei.

```
eval :: Prop -> Env -> Bool
eval = undefined

test_eval = eval (Var "P" :|: Var "Q") [("P", True), ("Q", False)] == True
```

Satisfiabilitate

O formulă în logica propozițională este *satisfiabilă* dacă există o atribuire de valori de adevăr pentru variabilele propoziționale din formulă pentru care aceasta se evaluează la True.

Pentru a verifica dacă o formulă este satisfiabilă vom genera toate atribuirile posibile de valori de adevăr și vom testa dacă formula se evaluează la True pentru vreuna dintre ele.

Exercitiul 4

Definiți o funcție variabile care colectează lista tuturor variabilelor dintr-o formulă. *Indicație*: folosiți funcția nub.

```
variabile :: Prop -> [Nume]
variabile = undefined

test_variabile =
  variabile (Not (Var "P") :&: Var "Q") == ["P", "Q"]
```

Exercitiul 5

Dată fiind o listă de nume, definiți toate atribuirile de valori de adevăr posibile pentru ea.

```
envs :: [Nume] -> [Env]
envs = undefined

test_envs =
        envs ["P", "Q"]
        ==
        [ [ ("P",False)
            , ("Q",False)
            , ("Q",True)
            ]
        , [ ("P",True)
            , ("Q",False)
            ]
        , [ ("P",True)
            , ("Q",True)
            ]
        , [ ("P",True)
            , ("Q",True)
            ]
        ]
        ]
```

Exercitiul 6

Definiți o funcție satisfiabila care dată fiind o Propoziție verifică dacă aceasta este satisfiabilă. Puteți folosi rezultatele de la exercițiile 4 si 5.

```
satisfiabila :: Prop -> Bool
satisfiabila = undefined
```

```
test_satisfiabila1 = satisfiabila (Not (Var "P") : &: Var "Q") == True test_satisfiabila2 = satisfiabila (Not (Var "P") : &: Var "P") == False
```

Exercitiul 7

O propoziție este validă dacă se evaluează la True pentru orice interpretare a varibilelor. O forumare echivalenta este aceea că o propoziție este validă dacă negația ei este nesatisfiabilă. Definiți o funcție valida care verifică dacă o propoziție este validă.

```
valida :: Prop -> Bool
valida = undefined

test_valida1 = valida (Not (Var "P") :&: Var "Q") == False
test_valida2 = valida (Not (Var "P") :|: Var "P") == True
```

Implicație și echivalență

Exercitiul 9

Extindeți tipul de date Prop și funcțiile definite până acum pentru a include conectivele logice -> (implicatia) si <-> (echivalenta), folosind constructorii :->: si :<->:.

Exercitiul 10

Două propoziții sunt echivalente dacă au mereu aceeași valoare de adevăr, indiferent de valorile variabilelor propoziționale. Scrieți o funcție care verifică dacă două propoziții sunt echivalente.

Laboratorul 10 - Functor

```
{-
class Functor f where
fmap : : (a \rightarrow b) \rightarrow f a \rightarrow f b
Scrieti instante ale clasei Functor pentru tipurile de date descrise mai jos.
newtype Identity a = Identity a
data Pair a = Pair a a
data Constant a b = Constant b
data Two a b = Two a b
data Three a b c = Three a b c
data Three' a b = Three' a b b
data Four a b c d = Four a b c d
data Four'' a b = Four'' a a a b
data Quant a b = Finance | Desk a | Bloor b
S-ar putea să fie nevoie să adăugați unele constrângeri la definirea instanțelor
data LiftItOut f a = LiftItOut (f a)
data Parappa f g a = DaWrappa (f a) (g a)
data IgnoreOne f g a b = IgnoringSomething (f a) (g b)
data Notorious g o a t = Notorious (g o) (g a) (g t)
data GoatLord a = NoGoat | OneGoat a | MoreGoats (GoatLord a) (GoatLord a) (GoatLord a)
data TalkToMe a = Halt | Print String a | Read (String -> a)
```

Laboratorul 11

Amintiți-vă clasele Functor și Applicative, rulați și analizați următoarele exemple.

```
{-
class Functor f where
    fmap :: (a -> b) -> f a -> f b

class Functor f => Applicative f where
    pure :: a -> f a
        (<*>) :: f (a -> b) -> f a -> f b

Just length <*> Just "world"

Just (++" world") <*> Just "hello,"
pure (+) <*> Just 3 <*> Just 5
pure (+) <*> Just 3 <*> Nothing
(++) <$> ["ha", "heh"] <*> ["?", "!"]
-}
```

Exercitii

1. Se dă tipul de date

Să se scrie instanțe Functor și Applicative pentru tipul de date List.

```
instance Functor List where
    fmap = undefined
instance Applicative List where
    pure = undefined
    (<*>) = undefined
```

Exemple

```
f = Cons (+1) (Cons (*2) Nil)
v = Cons 1 (Cons 2 Nil)
test1 = (f <*> v) == Cons 2 (Cons 3 (Cons 2 (Cons 4 Nil)))
```

2. Se dă tipul de date

```
data Cow = Cow {
    name :: String
    , age :: Int
    , weight :: Int
} deriving (Eq, Show)
```

a) Să se scrie funcțiile noEmpty, respectiv noNegative care valideaza un string, respectiv un intreg.

```
noEmpty :: String -> Maybe String
noEmpty = undefined

noNegative :: Int -> Maybe Int
noNegative = undefined

test21 = noEmpty "abc" == Just "abc"
test22 = noNegative (-5) == Nothing
test23 = noNegative 5 == Just 5
```

b) Sa se scrie o functie care construieste un element de tip Cow verificând numele, varsta si greutatea cu functiile de la a).

```
cowFromString :: String -> Int -> Int -> Maybe Cow
cowFromString = undefined

test24 = cowFromString "Milka" 5 100 == Just (Cow {name = "Milka", age = 5, weight = 100})
```

- c) Se se scrie functia de la b) folosind fmap si <*>.
- 3. Se dau următoarele tipuri de date:

```
newtype Name = Name String deriving (Eq, Show)
newtype Address = Address String deriving (Eq, Show)
data Person = Person Name Address
    deriving (Eq, Show)
```

a) Să se implementeze o funcție validateLength care validează lungimea unui sir (sa fie mai mică decât numărul dat ca parametru).

```
validateLength :: Int -> String -> Maybe String
validateLength = undefined

test31 = validateLength 5 "abc" == Just "abc"
```

b) Să se implementeze funcțiile mkName și mkAddress care transformă un sir de caractere într-un element din tipul de date asociat, validând stringul cu functia validateLength (numele trebuie sa aiba maxim 25 caractere iar adresa maxim 100).

```
mkName :: String -> Maybe Name
mkName = undefined

mkAddress :: String -> Maybe Address
mkAddress = undefined

test32 = mkName "Gigel" == Just (Name "Gigel")
test33 = mkAddress "Str Academiei" == Just (Address "Str Academiei")
```

c) Să se implementeze funcția mkPerson care primeste ca argument două șiruri de caractere și formeaza un element de tip Person daca sunt validate condițiile, folosind funcțiile implementate mai sus.

```
mkPerson :: String -> String -> Maybe Person
mkPerson = undefined

test34 = mkPerson "Gigel" "Str Academiei" == Just (Person (Name "Gigel") (Address "Str Academiei
d) Să se implementeze funcțiile de la b) si c) folosind fmap și <*>.
```

Laboratorul 12

Exerciții pentru Foldable

1. Implementați următoarele funcții folosind foldMap și/sau foldr din clasa Foldable, apoi testati-le cu mai multe tipuri care au instanță pentru Foldable

```
elem1 :: (Foldable t, Eq a) => a -> t a -> Bool
elem1 = undefined

null1 :: (Foldable t) => t a -> Bool
null1 = undefined

length1 :: (Foldable t) => t a -> Int
length1 = undefined

toList1 :: (Foldable t) => t a -> [a]
toList1 = undefined
```

fold combină elementele unei structuri folosind structura de monoid a acestora.

```
fold1 :: (Foldable t, Monoid m) => t m -> m
fold1 = undefined -- Hint: folositi foldMap
```

2. Scrieți instanțe ale lui Foldable pentru următoarele tipuri, implementand functia foldMap.

```
data Constant a b = Constant b

data Two a b = Two a b

data Three a b c = Three a b c

data Three' a b = Three' a b b

data Four' a b = Four' a b b b

data GoatLord a = NoGoat | OneGoat a | MoreGoats (GoatLord a) (GoatLord a)
```

Laboratorul 13: Monade - Introducere

Lucrați în fișierul lab13.hs, care conține și definiția monadei Maybe. Definiția este comentată deoarece monada Maybe este definită în GHC.Base

0. Înțelegeți funcționarea operațiilor monadice (»=) și return

```
return 3 :: Maybe Int
(Just 3) >= (\ x -> if (x>0) then Just (x*x) else Nothing)
Just 9
  1. Definim
pos :: Int -> Bool
pos x = if (x>=0) then True else False
fct :: Maybe Int -> Maybe Bool
fct mx = mx >>= (\x -> Just (pos x))
2.1 Întelegeti ce face functia fct.
2.2 Definiți funcția fct folosind notația do.
  2. Vrem să definim o funcție care adună două valori de tip Maybe Int
addM :: Maybe Int -> Maybe Int -> Maybe Int
addM mx my = undefined
Exemplu de funcționare:
addM (Just 4) (Just 3)
Just 7
addM (Just 4) Nothing
Nothing
addM Nothing Nothing
Nothing
2.1 Definiți addM prin orice metodă (de exemplu, folosind șabloane).
2.2 Definiți addM folosind operații monadice și notația do.
  3. Să se treacă în notația do urmatoarele funcții:
cartesian_product xs ys = xs >>= ( \x -> (ys >>= \y-> return (x,y)))
```

```
prod f xs ys = [f x y | x < -xs, y < -ys]
myGetLine :: IO String
myGetLine = getChar >>= \x ->
      if x == ' n' then
           return []
      else
           myGetLine >>= \xs -> return (x:xs)
  4. Să se treacă în notatia cu secventiere urmatoarea functie:
prelNo noin = sqrt noin
ioNumber = do
     noin <- readLn :: IO Float</pre>
     putStrLn $ "Intrare\n" ++ (show noin)
     let noout = prelNo noin
     putStrLn $ "Iesire"
     print noout
  5. Pentru următoarele exerciții lucrați cu fișierul mWriter.hs.
5.1. Fisierul mWriter.hs contine o definiție a monadei Writer String (puțin
modificată pentru a compila fără opțiuni suplimentare):
newtype WriterS a = Writer { runWriter :: (a, String) }
5.1.1 Definiți funcțiile logIncrement și logIncrement2 din curs și testați
functionarea lor.
5.1.2 Definiti functia logIncrementN, care generalizează logIncrement2, astfel:
logIncrementN :: Int -> Int -> WriterS Int
logIncrement x n = undefined
Exemplu de funcționare:
runWriter $ logIncrementN 2 4
(6,"increment:2\nincrement:3\nincrement:4\nincrement:5\n")
5.2. Modificați definiția monadei WriterS astfel încât să producă lista mesajelor
logate și nu concatenarea lor. Pentru a evita posibile confuzii, lucrați în alt fișier.
Definiți funcția logIncrementN în acest context.
newtype WriterLS a = Writer {runWriter :: (a, [String])}
Exemplu de funcționare:
runWriter $ logIncrementN 2 4
(6,["increment:2","increment:3","increment:4","increment:5"])
  6. Definim tipul de date
data Person = Person { name :: String, age :: Int }
```

6.1 Definiți funcțiile

```
showPersonN :: Person -> String
showPersonA :: Person -> String
care afișează "frumos" numele și vârsta unei persoane, după modelul
showPersonN $ Person "ada" 20
"NAME: ada"
showPersonA $ Person "ada" 20
"AGE: 20"
6.2 Folosind funcțiile definite la punctul 5.1, definiți funcția
showPerson :: Person -> String
care afișează "frumos" toate datele unei persoane, după modelul
showPerson $ Person "ada" 20
"(NAME: ada, AGE: 20)"
6.3 Folosind monada Reader (aveti implementarea instanțelor în fișierul lab13.hs),
definiți variante monadice pentru cele trei funcții definite anterior, fără a folosi
funcțiile definite anterior. Variantele monadice vor avea tipul
mshowPersonN :: Reader Person String
mshowPersonA :: Reader Person String
mshowPerson :: Reader Person String
Exemplu de funcționare:
runReader mshowPersonN $ Person "ada" 20
"NAME:ada"
runReader mshowPersonA $ Person "ada" 20
"AGE:20"
runReader mshowPerson $ Person "ada" 20
"(NAME:ada,AGE:20)"
```

Programare Functionala 2022

- Model de subject de examen -

Subjectul 1 [ADT + Clase] [2pct]

Se dau următoarele:

Un tip de date ce reprezinta puncte cu numar variabil de coordonate intregi:

Un tip de date ce reprezinta arbori binari de cautare (cu nodurile sortate):

O clasă de tipuri ToFromArb

```
class ToFromArb a where
    toArb :: a -> Arb
    fromArb :: Arb -> a
```

Sa se faca o instanta a clasei ToFromArb pentru tipul Point. Inserarea in arbore se va face tinand cont de proprietatea arborelui de a fi sortat.

Subjectul 2 [Liste + Monade] [3 pct]

Sa se scrie o functie care primeste doua numere intregi si o lista de numere intregi si construieste din lista initiala, lista numerelor aflate in intervalul definit de cele doua numere. Sa se rezolve problema in doua moduri (o solutie fara monade si o solutie cu monade).

```
getFromInterval 5 7 [1..10] == [5,6,7]
```

Subjectul 3 [Monade] [1 pct]

Se da tipul de date

```
newtype ReaderWriter env a = RW {getRW :: env-> (a,String)}
```

Sa se scrie instanta completa a clasei Monad pentru tipul ReaderWriter, astfel incat sa pastreze proprietatea de monada, env fiind o memorie nemodificabila si concatenand toate stringurile. Nu este nevoie sa faceti instante si pentru clasele Applicative si Functor.